

Asia C-708/22**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

16.11.2022

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Tribunal Supremo (Espanja)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

21.10.2022

Kantaja:Asociación Española de Productores de Vacuno de Carne
(ASOPROVAC)**Vastaaja:**

Administración General del Estado

Pääasian kohde

Kumoamismenettely – Asetus (Real Decreto) 41/2021 – Ensimmäisen loppusäännöksen viides momentti – Asetus (Real Decreto) 1075/2014 – 11 §:n 2 ja 3 momentti – Maataloustoiminta – Pysyvät nurmet – Tuotanto – Oman tilan eläinten laiduntaminen – Maatalousmaiden säilyttäminen

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeudellinen perusta

Tulkintaa koskeva ennakkoratkaisupyyntö – SEUT 267 artikla – Yhteinen maatalouspolitiikka – Tuet – Kansallisen säännöksen yhteensopivuus unionin oikeuden kanssa – Asetus N:o 1307/2013 – 4 artikla ja 32 artiklan 2 kohta – Asetus N:o 1306/2013 – 60 artikla – Edellytysten keinotekoinen luominen tukien saamiseksi – Perusoikeuskirja – 20 ja 21 artikla – Unionin oikeuden ensisijaisuutta, lainsäädännön hierarkkisuutta, luottamuksensuojaa ja oikeusvarmuutta koskevien periaatteiden loukkaaminen

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklaa ja 32 artiklan 2 kohtaa sekä 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 60 artiklaa tulkittava siten, että kansallisen asetuksen 41/2021 kaltainen kansallinen oikeussääntö on ristiriidassa niiden kanssa, kun siinä säädetään, että jotta vältettäisiin se, että myönnettäessä käyttöoikeuksia yhteiskäytössä oleviin julkisomisteisiin pysyviin nurmiin luotaisiin keinotekoisesti etuuskien saamiseen vaaditut edellytykset edunsaajille, jotka eivät käytä niitä, laiduntaminen on sallittua vain silloin, jos sitä harjoitetaan oman tilan eläimillä?
- 2) Onko edellä mainitun asetuksen N:o 1306/2013 60 artiklaa, joka koskee tukien saamiseen vaadittujen edellytysten keinotekoisista luomista, tulkittava siten, että kansallisen asetuksen 41/2021 kaltainen kansallinen oikeussääntö on ristiriidassa sen kanssa, kun siinä vahvistetaan oletus, jonka mukaan tuen saamiseen vaaditut edellytykset on luotu keinotekoisesti, jos laiduntamiseen liittyvää maataloustoimintaa harjoitetaan yhteiskäytössä olevilla julkisomisteisillä pysyvillä nurmilla eläimillä, jotka eivät ole tuen hakijan oman tilan eläimiä?
- 3) Onko edellä mainitun asetuksen N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohtaa tulkittava siten, että 19.12.2014 annetun kansallisen asetuksen 1075/2014 kaltainen kansallinen oikeussääntö on ristiriidassa sen kanssa, kun siinä katsotaan, että laiduntamista maatalousmailla ei voida pitää toimintana, jolla kyseiset maat säilytetään sellaisessa kunnossa, että ne soveltuvat laitumiksi?
- 4) Onko edellä mainitun asetuksen N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohtaa tulkittava siten, että 19.12.2014 annetun kansallisen asetuksen 1075/2014 kaltainen kansallinen oikeussääntö on ristiriidassa sen kanssa, kun siinä katsotaan, että henkilöt, joilla on vain oikeus mutta ei yksinomaista oikeutta laiduntamiseen kiinteistöillä, jotka eivät ole heidän omaisuuttaan, ja jotka luovuttavat tämän oikeuden kolmannelle henkilölle, jotta tämä käyttää nurmia karjansa ruokintaan, eivät harjoita edellä mainitun 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa säädettyä maataloustoimintaa?
- 5) Onko edellä mainitun asetuksen N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 1 kohdan c alakohtaa tulkittava siten, että 19.12.2014 annetun kansallisen asetuksen 1075/2014 kaltainen kansallinen oikeussääntö on ristiriidassa niiden kanssa, kun siinä katsotaan, että henkilöiden, joilla on vain oikeus mutta ei yksinomaista oikeutta laiduntamiseen yhteiskäytössä olevilla kiinteistöillä, jotka eivät ole heidän omaisuuttaan, ei voida katsoa hoitavan nurmia, joita kyseinen laiduntamisoikeus koskee, sillä tavoin, että kyseessä olisi toiminta, jolla kyseiset maatalousmaat säilytetään sellaisessa kunnossa, että ne soveltuvat laitumiksi?

Unionin oikeuskäytäntö ja oikeussäännöt, joihin viitataan

Yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoriatukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta 17.12.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013: 4 artikla ja 32 artiklan 2 kohta

Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta 17.12.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013: 60 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 täydentämisestä ja mainitun asetuksen liitteen X muuttamisesta 11.3.2014 annettu komission delegoitu asetus (EU) N:o 639/2014: 4 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse rahoituskurista varainhoitovuodesta 2021 alkaen sekä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pilareiden välisestä joustavuudesta kalenterivuoden 2020 osalta 29.1.2020 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/127

Tiettyjen siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) ja Euroopan maatalouden tukirahaston (maataloustukirahasto) tukea varten vuosina 2021 ja 2022 sekä asetusten (EU) N:o 1305/2013, (EU) N:o 1306/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 muuttamisesta varojen ja soveltamisen osalta vuosina 2021 ja 2022 ja asetuksen (EU) N:o 1308/2013 muuttamisesta varojen ja tällaisen tuen jakamisen osalta vuosina 2021 ja 2022 23.12.2020 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/2220

Euroopan unionin perusoikeuskirja (jäljempänä perusoikeuskirja): 20 artikla (yhdenvertaisuus lain edessä) ja 21 artikla (syrjintäkielto)

Tuomio 7.4.2022, Avio Lucos (C-116/20, EU:C:2022:273)

Tuomio 7.4.2022, Avio Lucos (C-176/20, EU:C:2022:274)

Määräys 26.11.2021, Agrárminiszter (C-273/21, ei julkaistu, EU:C:2021:967)

Tuomio 12.9.2013, Slancheva sila (C-434/12, EU:C:2013:546)

Kansalliset oikeussäännöt, joihin viitataan

Erityissäännösten vahvistamisesta 19.12.2014 annettujen asetusten (Real Decreto) 1075/2014, 1076/2014, 1077/2014 ja 1078/2014 soveltamisesta vuosina 2021 ja 2022 yhteisen maatalouspolitiikan soveltamiseksi Espanjassa 26.1.2021 annettu

asetus (Real Decreto) 41/2021 (Real Decreto 41/2021, de 26 de enero, por el que se establecen las disposiciones específicas para la aplicación en los años 2021 y 2022 de los Reales Decretos 1075/2014, 1076/2014, 1077/2014 y 1078/2014, todos ellos de 19 de diciembre, dictados para la aplicación en España de la Política Agrícola Común) (jäljempänä kansallinen asetus 41/2021): ensimmäisen loppusäännöksen viides momentti

Maanviljelyyn ja karjanhoitoon myönnettävien suorien maksujen soveltamisesta ja muista tukijärjestelmistä vuodesta 2015 lähtien sekä suorien maksujen ja maaseudun kehitykseen kohdennettujen maksujen hallinnoinnista ja valvonnasta 19.12.2014 annettu asetus (Real Decreto) 1075/2014 (Real Decreto) 1075/2014, de 19 de diciembre, sobre la aplicación a partir de 2015 de los pagos directos a la agricultura y a la ganadería y otros regímenes de ayuda, así como sobre la gestión y control de los pagos directos y de los pagos al desarrollo rural) (jäljempänä kansallinen asetus 1075/2014): 11 §:n 2 ja 3 momentti

Espanjan perustuslaki: 14 § (yhdenvertaisuus)

Lyhyt esitys tosiseikoista ja pääasian oikeudenkäynnistä

- 1 Asociación Española de Productores de Vacuno de Carne (ASOPROVAC) teki 1.3.2021 kansallisesta asetuksesta 41/2021 hallintovalituksen, jossa se vaati kumoamaan kyseisen kansallisen asetuksen ensimmäisen loppusäännöksen viidennen momentin (jäljempänä riidanalainen säännös), jolla muutetaan kansallisen asetuksen 1075/2014 11 §:n 2 ja 3 momenttia.
- 2 Kyseisen pykälän alkuperäisen version mukaan tuen hakijan oli ilmoitettava jokaisesta lohkoista, oliko sitä tarkoitus käyttää viljelyyn vai oliko se säilyttämistoimien kohde. Jos se oli säilyttämistoimien kohde ja kyseessä olivat nurmet, piti ilmoittaa, oliko säilyttäminen tarkoitus toteuttaa laiduntamalla vai muilla menetelmillä. Säilyttämistoimien luettelo sisältyy kansallisen asetuksen 1075/2014 liitteeseen IV.
- 3 Sen jälkeen kun kansallisen asetuksen 1075/2014 11 §:n 2 ja 3 momenttia oli muutettu kansallisella asetuksella 41/2021, kyseisessä säännöksessä vahvistetaan muun muassa, että on ilmoitettava, onko nurmialueilla tarkoitus harjoittaa tuotantotoimintaa laiduntamalla, ja että mikäli kyseessä ovat yhteiskäytössä olevat julkisomisteiset pysyvät nurmet, hyväksytään ainoastaan tuotanto, jota harjoitetaan laiduntamalla tuen hakijan oman tilan eläimiä, eikä hyväksytä mitään kansallisen asetuksen 1075/2014 liitteessä IV lueteltuja säilyttämistoimia.

Pääasian asianosaisten keskeiset perustelut

- 4 Kantaja väittää, että riidanalainen säännös on mitätön seuraavista syistä:

- Asetuksen N:o 1307/2013 4 ja 32 artiklan ja delegoidun asetuksen N:o 693/2014 4 artiklan sekä pysyvien nurmien tukikelpoisuutta suorien tukien saamisen perusteeksi koskevan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön rikkominen: Espanjan valtio ei voi asettaa nurmien tukikelpoisuudelle edellytyksiä, joita ei aseteta unionin oikeudessa ja jotka ovat unionin oikeuden vastaisia, kuten uutta vaatimusta, jonka mukaan nurmilla on tosiasiallisesti laidunnettava eläimiä ja lisäksi tuen hakijan oman tilan eläimiä (toisin sanoen edellytetään, että hakija harjoittaa karjanhoitoa) siinä tapauksessa, että kyseessä ovat yhteiskäytössä olevat julkisomisteiset nurmet, ikään kuin kyseessä olisi tuotantoon sidottu tuki.
- Asetuksen N:o 1306/2013 60 artiklan ja tukien saamiseen vaadittujen edellytysten keinotekoista luomista koskevan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön rikkominen: riidanalaisella säännöksellä on otettu käyttöön petosta koskeva oletta *iuris et de iure*, jonka perusteella pyritään jättämään tehokarjanhoitoa harjoittavat tukijärjestelmän ulkopuolella sillä tausta-ajatuksella, että he eivät ansaitse pinta-alaperusteisia suorja tukia, vaikka he ovat saaneet tukia vuodesta 2000 lähtien, ilman että heiltä on milloinkaan vaadittu, että heidän eläimensä laiduntaisivat heidän tilaansa kuuluvien pysyvien nurmien alueella.
- Perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklan ja Espanjan perustuslain 14 §:n rikkominen siltä osin kuin niillä taataan yhdenvertaisuus lain edessä ja kielletään syrjintä Euroopan unionin toimivaltaan kuuluvilla aloilla: on otettu käyttöön syrjivää kohtelua Espanjan ja eurooppalaisten lihakarjankasvattajien välillä ja myös espanjalaisten karjankasvattajien välillä, kun edellytetään oman tilan eläinten laiduntamista vain yhteiskäytössä olevilla julkisomisteisilla nurmilla eikä tämä koske yksityisomistuksessa olevia nurmia.
- Luottamuksensuojan periaatteen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen: riidanalainen säännös on annettu sen jälkeen kun unionin lainsäädäntöä oli sovellettu kuuden vuoden ajan, kun Euroopan komissio oli määrännyt jäsenvaltiot takaamaan, että karjankasvattajien saamat tuet jatkuisivat vuosina 2021 ja 2022, muuttamatta tällaisten tukien hyväksymisedellytyksiä ajanjakson 2014–2020 osalta, koska yhteisen maatalouspolitiikan uudistus viivästyy ja tältä osin on hyväksytty vain budjetin mukautusta koskevia toimenpiteitä asetuksen 2020/127 nojalla. Espanjan valtio on jättänyt noudattamatta näitä määräyksiä ilman oikeudellista perustetta ja ilman että kiireellisyyttä ja tarvetta koskevat edellytykset täyttyvät.
- Lakisäateisyyttä, annettua toimivaltaa, lainsäädännön hierarkkisuutta ja unionin oikeuden ensisijaisuutta koskevien periaatteiden loukkaaminen: Espanjan valtio – jolla on ainoastaan unionin lainsäädännön täytäntöönpanoa koskevaa toimivaltaa – on loukannut näitä periaatteita rajoittamalla kansallisella asetuksella 41/2021 mahdollisuutta ilmoittaa nurmet niiden omistajuuden (julkinen tai yksityinen) ja niiden käyttämisen (yksityis- tai yhteiskäyttö) mukaan.

- 5 Vastaja oleva valtionhallinto esittää olennaisilta osin seuraavat perustelut:
- Unionin asetukset ovat välittömästi sovellettavia, mutta saattaa olla tarpeen, että jäsenvaltiot antavat sääntöjä niiden täytäntöönpanoa varten (ks. asetus N:o 1307/2013 [4 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii ja iii alakohta ja 2 kohta] ja asetus N:o 1306/2013 [4 artiklan 1, 5 ja 7 kohdan alakohta sekä 58 artiklan 1 ja 2 kohta]). Tämän velvoitteen täyttämiseksi Espanjan viranomaiset julkaisivat muun muassa kansallisen asetuksen 1075/2014 ja otti siinä käyttöön tarvittavia muutoksia varmistaakseen yhteisen maatalouspolitiikan oikean soveltamisen. Tässä mielessä kansallinen asetus 41/2021 on seurausta asetuksen 2020/2220 hyväksymisestä.
 - Voimassa olevan yhteisen maatalouspolitiikan soveltamisen jatkaminen ei rajoita hallituksen mahdollisuutta tehdä tarvittavia muutoksia kansalliseen asetukseen 1075/2014. Lisäksi Espanjan kuningaskunta on unionin jäsenvaltiona velvollinen ottamaan käyttöön tällaisia muutoksia asetuksen N:o 1306/2013 58 artiklan 1 kohdan nojalla.
 - Kansallisen asetuksen 1075/2014 11 §:n 2 momentti on kansallisella asetuksella 41/2021 tehdyn muutoksen jälkeen unionin oikeuden mukainen, kun siinä säädetään muun muassa, että asetuksen N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa säädettyä tuotannollista maataloustoimintaa voidaan harjoittaa vain yhteiskäytössä olevien julkisomisteisten nurmien lohkoilla laiduntamalla eläimiä, jotka kuuluvat maanviljelijän tilaan.
 - Nyt käsiteltävässä asiassa ei ole olemassa tukiedellytysten keinotekoisien luomisen osalta unionin tuomioistuimen asiassa C-434/12 antaman tuomion 29 kohdan mukaisesti oletettavaa *iuris et de iure* siitä, että lihakarjankasvattajat loisivat keinotekoisesti edellytyksiä saadakseen yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia tukia, vaan tämä tosiseikka on todettu hakemuksessa esitetyn lausuman mukaan.
 - Kantajan väite, jonka mukaan vastaaja olisi käyttänyt harkintavaltaansa väärin antaessaan kansallisen asetuksen 41/2021, on täysin perusteeton, kun kantajan mukaan vastaaja ei pyrkisi sillä varmistamaan unionin lainsäädännön oikeaa soveltamista vaan se pyrkii soveltamaan ennakoivasti strategista suunnitelmaa, jolla Espanjan hallitus on oletettavasti valmistautunut ajankohtaan, jona uusi yhteinen maatalouspolitiikka hyväksytään, tarkoituksenaan sulkea lihakarjankasvattajien sektori yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmän ulkopuolelle.
 - Kansallisella asetuksella 41/2021 ei oteta käyttöön syrjivää kohtelua, joka olisi ristiriidassa perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklan sekä Espanjan perustuslain 14 §:n säännösten kanssa, koska siinä edellytetään ainoastaan laiduntamista oman tilan eläimillä yhteiskäytössä olevilla julkisomisteisilla nurmilla, eikä tämä koske yksityisomistuksessa olevia nurmia. Tässä yhteydessä on muistettava, että laiduntamista ei missään tapauksessa hyväksytä maataloustoiminnaksi,

jolla maatalousmaa säilytetään sellaisessa kunnossa, että se soveltuu laitumeksi, riippumatta siitä, ovatko kyseessä julkis- vai yksityisomisteiset nurmet ja ovatko ne tuen hakijan vai kolmannen osapuolen omistuksessa. Näin ollen lihakarjankasvattajia, joilla on laiduntamisoikeus yhteiskäytössä olevilla julkisomisteisilla nurmilla, ei syrjitä niihin karjankasvattajiin nähden, joilla on laiduntamisoikeus yksityisomisteisilla nurmilla: kukaan heistä ei voi ilmoittaa harjoittavansa kyseisten nurmien säilyttämistoimintaa, joka koostuisi niiden laiduntamisesta. Pitää paikkansa, että säännöksessä ei edellytetä, että kun kyseessä ovat yksityisomisteiset nurmet, maataloustuotantoa olisi välttämättä harjoitettava oman tilan eläimillä, eikä suljeta pois sitä mahdollisuutta, että näillä nurmilla voidaan suorittaa kansallisen asetuksen 1075/2014 liitteessä IV lueteltuja säilyttämistehtäviä, mutta tämä johtuu siitä, että näihin erilaisiin nurmiin sovelletaan eri oikeudellista järjestelmää. Ei ole olemassa minkäänlaista syrjintää, koska tuen hakijalta joka tapauksessa edellytetään, että tämä harjoittaa tosiasiallisesti ja aidosti maataloustoimintaa yhteiskäytössä olevilla nurmilla.

- Se, että kanteessa vedotaan lainsäädännön hierarkkisuutta ja unionin oikeuden ensisijaisuutta koskevien periaatteiden loukkaamiseen, perustuu siihen virheelliseen lähtökohtaan, jonka mukaan Espanjan lainsäädännön oletetaan olevan ristiriidassa unionin oikeuden kanssa. Koska tällaista ristiriitaa ei ole, lainsäädännön hierarkkisuutta ja unionin oikeuden ensisijaisuutta koskevia periaatteita ei ole loukattu.
- Oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden loukkaamisen osalta kantajan perustelujen lähtökohta on jälleen virheellinen, koska siinä oletetaan, että kansallisella asetuksella 41/2021 vahvistetaan yhteisen maatalouspolitiikan mukaisten tukien saamiselle erilaisia ja ylimääräisiä vaatimuksia verrattuna unionin oikeudessa asetettuihin vaatimuksiin. Todellisuudessa kansallisella asetuksella 41/2021 kansalliseen asetukseen 1075/2014 tehdyillä muutoksilla pyritään kuitenkin vain tulkitsemaan tai selventämään asetusta N:o 1307/2013; siinä on todettu nimenomaisesti, että unionin oikeussäännön oikea tulkinta ei mahdollista sitä, että ne, joilla on laiduntamisoikeuksia yhteiskäytössä olevilla julkisomisteisilla nurmilla, ilmoittaisivat jonkin toisen tuotannollisen toiminnan kuin laiduntamisen omilla eläimillä, eivätkä he voi ilmoittaa näillä maa-alueilla säilyttämiseen liittyvää maataloustoimintaa.
- Ei ole hyväksyttävissä, että henkilö (riippumatta siinä, onko tämä karjankasvattaja tai lihakarjankasvattaja), joka on saanut laiduntamisoikeudet yhteiskäytössä oleville julkisomisteisille nurmille ja joka vain luovuttaa nämä laiduntamisoikeudet kolmannelle henkilölle, jotta tämä käyttäisi nurmia karjansa ruokintaan, voisi luottaa perustellusti siihen, että hän tällä tavoin harjoittaisi maataloustoimintaa, joka antaisi hänelle oikeuden saada yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia tukia. Viime kädessä toimintatapa, jota lihakarjankasvattajat käyttävät ja jota kuvataan kanteessa, on aina ollut unionin oikeuden vastainen. Ja jos tämä toimintatapa on tosiasiallisesti otettu

käytäntöön, toimivaltaisten viranomaisten tehtävänä on aloittaa asianmukaisia menettelyjä, joilla ne tutkivat tehtyjä sääntöjenvastaisuuksia.

- Nyt käsiteltävässä riita-asiassa on määritettävä, ovatko kansallisen asetuksen 1075/2014 11 §:n 2 ja 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat muutettuina, unionin lainsäädännön mukaisia. Tätä tarkoitusta varten on tarpeen tulkita käsitteitä tukikelpoiset hehtaarit, maatalousmaa, pysyvät nurmet ja maataloustoiminta, kun kyseessä on asetuksen N:o 1307/2013 4 ja 32 artiklassa säädettyjen suorien pinta-alatukien saaminen, sekä asetuksen N:o 1306/2013 60 artiklan viittaus etuuksien saamiseen vaadittujen edellytysten keinotekoiseen luomiseen.

Lyhyt yhteenveto ennakkoratkaisupyyntöjen perusteluista

- 6 Tribunal Supremo katsoo, että ennakkoratkaisukysymysten esittäminen on välttämätöntä, koska unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä, jota jäljempänä tutkitaan, ei ilmene vastausta epävarmuutta aiheuttaviin seikkoihin, joita on tullut esiin pääasian kohteena olevan riidan ratkaisemisen kannalta.
- 7 Vaikka asiassa C-273/21 annetun määräyksen kohteena oli asetuksen N:o 1307/2013 32 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan tulkinta, esiin tullut ongelma oli erilainen kuin nyt käsiteltävässä asiassa. Kyseinen asia koski aluetta, joka oli luokiteltu Unkarin lainsäädännön mukaisesti lentokentäksi mutta jolla ei harjoitettu minkäänlaista kyseiseen lentokenttään liittyvää toimintaa. Unionin tuomioistuin katsoi, että alue oli luokiteltava maatalousalueeksi, jota käytetään maatalouden harjoittamiseen, kun sitä tosiasiallisesti käytetään pysyvänä nurmena eläinten kasvatukseen.
- 8 Tuomiossa C-116/20 tosiseikat (ks. erityisesti tuomion 26–31 kohta) olivat jossain määrin samankaltaisia kuin nyt käsiteltävässä asiassa. Kyseisessä riidassa ratkaistiin kuitenkin erityinen tapaus, jossa tuenhakija, jolta evättiin tällainen tuki sillä perusteella, että tämä ei täyttänyt tiettyjä Romanian kansallisessa oikeussäännössä asetettuja edellytyksiä, kun taas nyt käsiteltävässä asiassa vedotaan suoraan tiettyyn asetuksen säännökseen eikä toimeen, joka olisi toteutettu kyseisen säännöksen perusteella. Lisäksi kysymyksissä, jotka unionin tuomioistuin ratkaisi kyseisessä asiassa, viitattiin nyt käsiteltävään asiaan sovellettavissa olevalla asetuksella N:o 1307/2013 kumotun asetuksen N:o 73/2009 tulkintaan. Tästä syystä perustelut, joita sisältyy kyseiseen tuomioon (erityisesti sen 75, 76, 85, 86 ja 87 kohtaan), eivät hälvännä lopullisesti Tribunal Supremen epävarmuutta asetuksen N:o 1307/2013 4 ja 32 artiklan sekä asetuksen N:o 1306/2013 60 artiklan oikeasta tulkinnasta.
- 9 Ennakkoratkaisumenettelyssä C-176/20 oli tulkittava, kuten nyt käsiteltävässä asiassa, asetuksen N:o 1307/2013 4 ja 32 artiklaa sekä asetuksen N:o 1306/2013 60 artiklaa (luettuina yhdessä delegoidun asetuksen N:o 639/2014 johdanto-osan 4 ja 16 perustelukappaleen kanssa). Näiden säännösten tulkinta asiassa C-176/20 koskee kuitenkin tosiseikkoja, jotka eivät vastaa täysin nyt käsiteltävän asian tosiseikkoja. Kyseisessä asiassa (ks. kyseisen tuomion 49 kohta) oli määritettävä,

kuuluiko ”aktiiviviljelijän” käsitteen soveltamisalaan oikeushenkilö, joka oli tehnyt suurkunnalle kuuluvaa laidunmaata koskevan konsessiosopimuksen ja joka laidunsi tällä alueella eläimiä, jotka niiden omistajina ovat luonnolliset henkilöt ovat lainanneet sille vastikkeetta. Nyt käsiteltävässä asiassa on sitä vastoin konkretisoitava, voidaanko henkilöiden, joilla on ainoastaan muu laiduntamisoikeus kuin yksinoikeus yhteiskäytössä oleviin kiinteistöihin, jotka eivät ole heidän omistuksessaan, katsoa ”hoitavan” nurmia, joita kyseinen laiduntamisoikeus koskee, sillä tavoin, että heidän voitaisiin katsoa harjoittavan toimintaa, jolla kyseiset maat säilytetään sellaisessa kunnossa, että ne soveltuvat laitumiksi, ja myös, voidaanko katsoa, että jos nämä henkilöt tällaisessa tapauksessa luovuttavat tämän oikeuden kolmannelle osapuolelle, jotta tämä käyttäisi nurmia karjansa ruokintaan, he harjoittavat asetuksen N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa säädettyä maataloustoimintaa. Toisaalta asetuksen N:o 1306/2013 60 artiklan tulkinnan osalta on myös merkittäviä eroja nyt käsiteltävän asian ja tuolloin käsitellyn asian välillä, sillä viimeksi mainituksessa – toisin kuin nyt käsiteltävässä asiassa – viitattiin seikkana, joka oli otettava huomioon, siihen, että konsessiosopimus oli tehty sovellettavan kansallisen lainsäädännön vastaisesti, ja pääasian kohteena olleiden riidanalaisten konsessiosopimusten sisältöön, erityisesti siihen, ilmenikö niistä, että lainattuja eläimiä ei laiduntanut Avio Lucos vaan eläinten omistajat.

TYÖASIAN